

PEST, MÁRCIUS 15-ÉN 1848.

Szabad a sajtó! ... Ha tudnám, hogy a hazának nem lesz rám szüksége, szívembe mártanám kardomat, s úgy írnám le haldokolva, piros véremmel e szavakat, hogy itt álljanak a piros betűk, mint a szabadság hajnalsugarai.

Ma született a magyar szabadság, mert ma esett le a sajtórul a bilincs... Vagy van olyan együgyű, ki azt képzelje, hogy szabad sajtó nélkül lehet bármely nemzetnek szabadsága?

Üdvez légy születésed napján, magyar szabadság! Először is én üdvözellek, ki imádkoztam és küzdöttem érted, üdvözellek oly magas örömmel, a milyen mély volt fájdalom, midőn nélkülöztünk tégedet!

Oh, szabadságunk, édes kedves ujszülött, légy hosszú életű e földön, élj addig, míg csak él egy magyar!

Ezzel köszöntlek, ez legyen útravalód az életben. Élj boldogul! Nem kívánom, hogy ne találkozzál vészekkel pályádon, mert az örökké nyugodt élet félhalál, de legyen mindig férfierőd a vészeken diadalmaskodni!

PEST, MÁRCIUS 17. 1848.

...Nagyot lélekzettem, mint a bűvár, midőn a víz alól fölmerül. A forradalom lángja becsapott Németországba, egyre tovább harapózott, végre Bécsset is fölgyújtotta, Bécsset! [...] Pesten március 14-én az ellenzéki kör gyűlést tartott, mely ősi szokás szerint eredménytelenül oszlott szét. E gyűlésben indítványoztatott, hogy a tizenkét pont petitióképpen fölnyújtassák a királynak, még pedig rögtön, de az akkor virágzott táblabírói szellem Pontiusból Pilátushoz akarta vinni a dolgot, úgy hogy valamikor a huszadik században lett volna vége. Egyébiránt jó, hogy így történt... micsoda nyomorúság, kérni akarni, midőn az idő arra int, hogy követelni kell, nem papirossal lépni a trón elé, hanem karddal! A fejedelmek úgy sem adnak soha semmit, azoktól a mit akarunk, el kell venni. Az éj nagy részét ébren töltöttem, feleségemmel együtt, bátor, lelkesítő, imádott kis feleségemmel együtt, ki mindig buzdítólag áll gondolataim, terveim előtt, mint a hadsereg előtt a magasra emelt zászló. Azon tanácskoztunk, mit kell tenni? Mert az határozottan állt előttünk, hogy tenni kell és mingyárt holnap... hátha holnapután már késő lesz!

Önkormányzati tervek 2015-re

Minden év eleje az önkormányzat életében az előttünk álló időszak feladatainak számbavételéről szól. Sajnos vagy szerencsére idén is számos teendő sorakozik előttünk, olyannyira, hogy némely jogos igényre nem jut már pénz a falu közös kasszájából.

Mielőtt azonban kesergésbe fordulna mondandóm (amire semmi okunk nem lenne), röviden összefoglalnám mindazokat a feladatokat, melyekre az idei évben a falu frissen elfogadott költségvetésében sikerült fedezetet biztosítani.

- A tavalyi évben az Erzsébet utcában már elkezdődött a járda burkolatfelújítása. Ezt a programot akkori ígéretünkhöz híven idén folytatni kívánjuk. Erre a célra összesen mintegy 20 millió forintot különítettünk el a költségvetésben. A felújítani tervezett járdaszakasz a Bécsi útnak a művelődési ház és vasútállomás közötti, kb. 1 kilométer hosszú szakasza. A kivitelezési munka nagyságrendje miatt a tavasz folyamán közbeszerzési eljárás lefolytatására lesz szükség, melynek lezárulta után a nagy iskola-óvodai pályázatunk sikeressége függvényében kezdődhet meg a kivitelezés (amennyiben a pályázat nyer, úgy a járda felújítása nyár végén kezdődhet el, amennyiben a pályázaton nem járunk sikerrel, úgy már nyár elején megkezdődhet a munka). A helyszín adottságai miatt igyekszünk a munkálatokat úgy szervezni, hogy a gyalogos forgalmat, illetve az érintett lakóingatlanokra történő bejutást csak a lehető legrövidebb időre akadályozzuk. A kivitelezés gördülékeny lebonyolítása érdekében előre kérek minden érintett leányváritól türelmet és segítő közreműködést.
- Még mindig elbírálási szakaszban van az óvoda és az iskola felújítását célzó úgynevezett KEOP pályázatunk. Az elmúlt évek legnagyobb volumenű pályázata keretében közel 100 millió forint támogatásból valósulhat meg az épületek külső szigetelése, nyílászáró-cseréje, a fűtési rendszer cseréje és napelemes rendszerrel való ellátása. Nagyon bízunk a pozitív elbírálásban. Eddigi tapasztalataink alapján, hogy számos feladat marad minden ilyen pályázat megvalósítását követően, melyre a megítélt összeg nem nyújt fedezetet (egyszerűen nem támogatható tevékenység). Épp ezért 8 millió forintot különítettünk el a felújításokat követően felmerülő kisebb-nagyobb, előre nem tervezhe-

tő munkák kivitelezésére (ablakok körüli vakolat helyreállítása, belső festés, stb.).

Az előző két fejlesztés léptékét ugyan meg sem közelíti, de mégis számos kisebb probléma megoldására is sikerült pénzt elkülöníteni a költségvetésben.

- Közmeghallgatáson is lehangzott igényként merült fel a temetőben található hatalmas nyárfák által okozott balesetveszély elhárítása. Ezek szakszerű kivágására 500 ezer forint forrást biztosítottunk.
- A Kenyérmezei-patak mederkotrása szintén elkezdődött már 2013-ban, ezt kívánjuk folytatni egy újabb szakaszon (valószínűleg a körforgalom melletti iparterületet érintő részen).
- Az óvoda játszóterének szabványosítására 1 millió forintot különítettünk el.
- Idén is folytatódik a Bursa Hungarica ösztöndíj pályázatunk, melyben nyolc leányvári fiatal felsőoktatási tanulmányait tudjuk támogatni mindösszesen közel 500 ezer forint összegben. Ezen túlmenően szintén folytatódik a leányvári újszülöttek támogatását célzó programunk.
- Civil szervezetek támogatására a tavalyi évhez hasonlóan idén is 1,5 millió forint összeget különít el a költségvetés.
- A sportöltöző épületének külső rendbetételére is sor kerülhet idén.
- Az idei falunap, mely egyben a Megyei Német Nemzetiségi Találkozó is lesz, lényegesen komolyabb forrásokat igényel, mint egy „átlagos” falunap. Bár a Leányvári Német Önkormányzat számos támogatási forrásból várhatóan 2-2,5 millió forintot tud megszerezni ennek lebonyolítására, mégis hozzávetőlegesen 2 millió forint önkormányzati támogatás is szükséges a rendezvény színvonalas, Leányvárhoz méltó lebonyolításához. Ezt az összeget is sikerült az idei költségvetésben biztosítani.

Mindezek mellett azt gondolom, sikerült a kellő forrást biztosítani valamennyi intézmény zavartalan működéséhez.

Persze tudom, hogy sokak számára nem kielégítő a fentebb felsorolt fejlesztési elképzelések sora, hiszen számos, régóta megoldatlan probléma lelhető fel a faluban. Csak magamat tudom ismételni, miszerint úgy, ahogy eddig is, úgy ezután is a fő hangsúlyt az elmaradt felújítások pótlása fogja jelenteni a falu közös költségvetésében. Sorra kerül minden probléma megoldása, mivel azonban a falu bevételei is végesek, így ütemezni kell. Az már most tudható, hogy jövőre nem áll szándékunkban újabb járdaszakaszt felújítani, helyette több rövidebb, teljesen leromlott állapotú útszakasz újraaszfaltozását tervezzük (a gépek ideszállításának költsége miatt ez így egyszerre költséghatékony csak), gondolok itt az Erzsébet utca páratlan oldalának elejére, vagy a Kálvária utca néhány évvel ezelőtti burkolattörésének helyreállítására.

A február elején már első körben elfogadott költségvetés az eddig felvázolt feladatokra nyújt elsősorban fedezetet. Természetesen a korábbi évekhez hasonlóan több pályázatunk is előkészítés alatt van (orvosi rendelő átalakítása és felújítása, óvodabővítés), melyek sikere esetén tovább bővíülhet az előző lista.

Összességében szerencsésnek mondhatjuk magunkat, hiszen a falu költségvetésének közel negyedét, megközelítőleg 38 millió forintot tesznek ki a fejlesztések költségei, ami által nem egy helyben járunk, hanem fejlődhetünk tovább.

Hanzelik Gábor

polgármester

„Az ember felelősséggel tartozik a közösségért, amelyben él.”

Beszélgetés Molnár – Bánffy Kata alpolgármesterrel!

Molnár-Bánffy Kata gyermekkorától kezdve Leányváron él. A hétgyermekes Bánffy család legidősebb gyermeke, ő maga pedig két tizenéves fiú és egy óvoda lánygyermek édesanyja. Férjével a Várdomb utcai családi házukban élnek. A fiatal képviselő- és újdonsült alpolgármester-asszonnyal egy januári hétvégén beszélgettem családról, Leányvárról és az önkormányzati munkáról.

- *A 2014. évi októberi önkormányzati választásokon falunk polgárai nagy szavazataránnyal (60%) választottak meg képviselőnek a testület régi tagjai mellé.*
- Váratlan nagy bizalom ez községünk választópolgárai részéről, ami minden bizonnyal

Édesapámnak is köszönhető, és felé is visszajelzés. Gratuláltam is neki viccesen a választások után.

- *Mesélnél egy kicsit magadról? A tősgyökeres leányváriak és az utcabeliek minden bizonnyal jobban ismernek, de valószínűnek tartom, hogy sokaknak csak a Bánffy név ismerős.*
- 1981-ben költöztünk Leányvárra, itt kezdtem az általános iskola 1. osztályát. Akkor a falu még viszonylag zárt közösség volt, nem igazán voltak beköltözők. Velünk körülbelül egy időben költözött még ide a Hargitai és a Hamvas család. Meg is kellett küzdenünk azért, hogy el- illetve befogadjanak minket. Azt tapasztaltuk, hogy szinte mindenki mindenkinek a rokona vagy a barátja. Ezen kívül abból a szempontból is kiöltünk a sorból, hogy már az ideköltözéskor is ötgyerekes család voltunk (két kisebb testvérem már Leányváron született), ami szokatlan volt a faluban. Lassan persze változott a helyzet, elfogadtak minket. Ezt bizonyítja az a tény is, hogy 1990-ben a Papámat polgármesterré választották. A gimnáziumot és az egyetemet Budapesten végeztem, így 14 éves koromtól Budapesten éltem. 2001-ben költöztem vissza a faluba a férjemmel, illetve ekkor már várandós voltam legidősebb gyermekemmel.

Ami a munkámat illeti, kommunikációs szakember vagyok. Eredetileg latin-magyar szakra jártam az ELTE Bölcsészettudományi Karán, de soha nem dolgoztam tanárként. Hamar kiderült, hogy nem vagyok bölcsész-alkat, inkább a pragmatikus, gyakorlatias dolgok vonzanak, például nagyon szeretek problémákat megoldani – minél nagyobb a probléma, annál elszántabb leszek. 1998-tól a Miniszterelnöki Hivatalban kaptam állást, ekkor kerültem marketing-kommunikációs területre, majd a fiúk születése után a MOL-csoportnak voltam a szponzorációs vezetője, ami a legszebb terület, ahol egy olajvállalatnál dolgozni lehet: civil szervezeteket, sportolókat, kulturális projekteket támogattunk, velük dolgoztunk együtt nem csak Magyarországon, hanem a környező összes országban is. Ennek az állásnak köszönhetően váltam igazán rutinossá, szereztem igazán sokrétű tapasztalatokat a marketing-kommunikáció területén. Amikor a harmadik gyermekünk született, eljöttem a MOL-tól, és a GYES alatt létrehoztam egy saját kis vállalkozást. Arra gondoltam, hogy ha működni fog, akkor folytatom – ha meg nem működik, még mindig visszamehetek a GYES lejártával a MOL-hoz. Bár a profit nem volt nagy, szinte rögtön láttam, hogy nagyon élvezem ezt a fajta munkát. Ma vállalkozóként sokkal többet dolgozom, mint előtte a közsférában vagy a nagyvállalati sférában. Ez egyfajta életmód, de úgy érzem, ez az életforma jobban passzol a családi élethez, hiszen magam oszthatom be az időmet. Ingázom Budapestre, ami megterhelő, de nem költöznék be a városba, mert szeretünk Leányváron élni, a gyermekeimet is biztonságban érzem itt. Furcsán hangzik, de tudom, hogy képletesen egy egész faluközösség vigyáz rájuk, amíg én a munkámat végzem.

- *Mi motivált, hogy elindulj a választásokon? Készültél rá?*
- A közélet mindig is közel állt hozzám, mégsem terveztem, hogy képviselő leszek. Mint ahogy édesapámat is annak idején felkérték, engem is Hanzelik Gábor keresett meg azzal a kéréssel, hogy támogassam őt a munkájában. Először nem akartam elvállalni, mert így is leterheltnék éreztem magam, sűrű az időbeosztásom. Úgy gondoltam, ez már sok lesz. De be kellett látnom, hogy a közösségért az ember felelősséggel tartozik. Nem állhatunk hozzá egy feladathoz úgy, hogy meg sem próbáljuk, nem futamodhatunk meg a kihívások elől. Ha valamit megtanultam a történelmi felmenőimtől – akik között jócskán akadnak közéleti feladatot végző emberek -, vagy akár az

édesapámtól, akkor az ez a hozzáállás a körülöttnk élő közösséghez, legyen az akár Erdélyben, akár Leányváron. Itt élünk ebben a községben lassan önálló családként is 13 éve – és eddig személy szerint a férjemnek vagy nekem nem volt alkalmunk hozzátenni a fejlődéshez, a közösség szerves épüléséhez. Kötelességemnek éreztem, hogy egy ilyen felkérésre igent mondjak. Azon később én lepődtem meg a legjobban, hogy ilyen nagy szavazataránnyal választottak be a képviselő-testületbe, hiszen sokan nem is ismernek. Ez nyilván – ahogy már említettem – édesapámnak is köszönhető, és én igyekszem nem szégyent hozni rá. Nagy szerecsém van, hogy egy kis csapat tagjaként lettem képviselő: amikor még csak készülődtünk a választásokra, nehéz volt tartanom a lépést a többiekkel, akik már több cikluson keresztül a képviselő-testület tagjai voltak. De sokat segítettek és segítenek most is. Az ülések előtt mindig átbeszéljük a polgármester úrral és a jegyző asszonnyal a napirendi pontokat, hogy kellően felkészült legyek, mire dönteni kell.

- *Édesapád mit szólt ahhoz, hogy a lányából is képviselő lett?*
- Azt hiszem, hogy örült, bár aki ismeri, az tudja, hogy az érzelmeit nem igazán mutatja ki. De megnyugtató, hogy hozzá is fordulhatok, ha kérdésem van.
- *Az alakuló ülésen polgármester úr javaslatára a képviselő-testület téged választott alpolgármesternek.*
- Ilyen az, amikor az embertől a kisujját kérik, de aztán az egész karjára igényt tartanak... A viccet félretéve nagyon megható pillanat volt számomra mindkét eskütétel. Hogy is ne lenne az ember elfogódott, amikor mindenki ott van a tanácsteremben, aki a falu intézményeit, civil szervezeteit vezeti, aki a közösséget szolgálja valamilyen értelemben. És azért nagy szó az a bizonyos „Isten engem úgy segéljen”. Mikor alpolgármester lettem, tudtam, hogy ez nagy felelősség, bár elvileg itt Leányváron nem jár különösebben plusz feladatokkal, mintha „csupán” képviselő lenne az ember, így az első pillanatban le is mondtam mindenféle anyagi jutatásról, amelyek pedig az önkormányzati törvény értelmében járnának az alpolgármesternek. Községi szolgálatként tekintek az alpolgármesterségre. Viszont kértem Gábort, hogy adjon nekem konkrét feladatot, legyen valami, amiről tudom, hogy „az én ügyem”. Abban állapotodtunk meg, hogy megpróbálkozom egy nehéz feladattal, a Panoráma ut-

cai telekeladást igyekszem felpörgetni, mely során talán hasznosíthatom a marketinges ismereteimet. Fontos bevételhez jutnánk telekadásból, amit teljes egészében fejlesztésre fordíthatnánk, hiszen hitelt már nem kell visszafizetnünk. Szakmai szempontból egy marketingstratégia kidolgozására lenne szükség, ahol tulajdonképpen a falut, az itteni életet, a „leányváriasságot” kell „eladni”, ennek a pozitív oldalait kell hangsúlyozni. A célunk az, hogy ezeket a telkeket lehetőleg ne befektetők vegyék meg, hanem családok, akik gyermekeiket az itteni óvodába és iskolába íratják, akik aktív tagjai lehetnek a falu közösségi életének. De ahogy mondtam ez egy nagy, nehéz feladat – az ingatlanpiac áll, kicsi a forgalom – legfeljebb részeredményekre számíthatunk. De én szeretem a nagy kihívásokat.

- *Miben látod a falu erősségeit, esetleg gyengeségeit?*
- Mindig találhatunk olyan dolgokat, amiken lehetne javítani, fejleszteni. Gondolok itt például a ravatalozó régóta emlegetett felújítására, a járdák felújítására, iskolához tartozó tornaterem létesítésére. De úgy gondolom, hogy alapvetően jó helyzetben vagyunk: Leányvárnak jó az infrastruktúrája, rendszeres bevétele származik iparüzési adóból. Szerencsésnek tartom, hogy az óvodát és az iskolát egy-egy falubeli vezeti, akik intézményeik irányítását szívügyüknek tekintik, hiszen ők maguk is e falak között nevelkedtek. Úgy gondolom, hogy mindkét oktatási intézmény jól működik. Szerencsések vagyunk, hisz van óvodánk, egy 8 osztályos általános iskolánk, és mindent meg is kell tennünk azért, hogy ilyen formában meg is maradhassanak. Ez egy település életében nagyon fontos. A szociális kapcsolatokat is mindig érdemes fejleszteni annak érdekében, hogy a családon túl is egymásra találjanak az emberek. Leányváron sok ilyenfajta kezdeményezés van, elég, ha csak a decemberre gondolunk: hangverseny a templomban, Mikulásozás a Kálvária utcában és a kultúrotthonban, karácsonyi műhely, falukarácsony, „fénylánc” a Kápolna-dombon. Nagyon tetszett az adventi naptáros ötlet, amikor is a falu legforgalmasabb szakaszán, az óvoda és a templom közt

sorban kikerültek a házak ablakaiba az ezüstszerű számok. A gyerekek minden nap izgatottan keresték, melyik ablakban bújik elő a következő szám. Köszönet a kezdeményezésért Németh Klaudiának és a LENA-nak. Nagyon fontos, hogy vegyük észre, kis közösségünkben mi mindenhez lehet csatlakozni. De jó dolgunkban figyeljünk azokra is, akik egyedül vannak, tehát a szociális hálóból ne essen ki senki!

- *Még ősszel került beadásra egy nagy volumenű pályázat, amely ha nyer, sor kerülhet az óvoda mellett végre az iskola épületének felújítására is. A pályázat kiírói november végére ígérték a döntést. Erről lehet tudni valamit?*
- Sajnos még nem érkezett válasz, és mi is nagyon türelmetlenek vagyunk már. De amíg nem kapunk visszajelzést, még reménykedhetünk abban, hogy nyerünk. Hatalmas beruházásról, nagy összegről van szó. Polgármester úr minden nap utánanéz az interneten, és én is többször bekopogtam az illetékes minisztériumba, hogy vannak-e új hírek, de egyelőre semmit sem tudunk, csak reménykedünk. Ha véletlenül sikerül és eredményes lesz a pályázat, akkor nagy volumenű munkálatok kezdődnek meg tavasszal. Az új tanévet már megújult iskolaépületben kezdenék a gyerekek, többek között az új elsősök, akik között az én kislányom is ott ül majd, képviselve egyfajta folytonosságot a családuk leányvári kötődéseiben. Amikor a nagyfiam ment elsőbe, két tanító nénijük volt – egyik, Nádasdiné Éva néni azóta nyugdíjba ment, aki az én osztályfőnököm is volt 1981-ben. Ha minden igaz, akkor a kislányunknak most az egyik volt osztálytársam lesz az osztályfőnöke. Ezek a legszebb dolgok egy falu életében: ez a folytonosság, a kötődéseknek ez a sokfélesége. Ha ezekhez egy meg-megújuló, de alapvetően régi és nem változó iskolaépület ad háttérrel, akkor igazán nem panaszkodhatunk.

A beszélgetést lejegyezte:

Misik Hajnalka

Változások a szociális ügyekben 2015-ben

Tisztelt Lakosság!

A pénzbeli és természetbeni szociális ellátások rendszere a 2015. évben jelentősen átalakult. Az átalakítás főbb elemei:

- az állam és önkormányzati feladatellátás élesen elkülönül,
- módosul a kötelezően biztosítandó ellátások köre,
- átalakul a finanszírozás rendszere.

Nem szeretném Önöket a jogszabályi hivatkozásokkal terhelni, inkább megpróbálom a változásokat a gyakorlat oldaláról bemutatni.

Az eddig jegyzői hatáskörben lévő aktív korúak ellátásának megállapítása 2015. március 1-től az Esztergomi Járási hivatalhoz kerül át. A 2015. februári összeget még a leányvári önkormányzat hivatala folyósítja 2015. március 5-ig, viszont március hónapra és az azt követő hónaptól kezdve folyamatosan a megyei kormányhivatalok gondoskodnak az összegek utalásáról.

Az aktív korúak ellátása keretében kétféle ellátás állapítható meg:

- 1.) foglalkoztatást helyettesítő támogatás,
- 2.) egészségkárosodási és gyermekfelügyeleti támogatás, **ami új ellátás:**

- **Az új egészségkárosodási és gyermekfelügyeleti támogatásra lesznek jogosultak azok a személyek, akik azért jogosultak rendszeres szociális segélyre, mert egészségkárosodottnak minősülnek, vagy a 14 év alatti gyermekük felügyeletét másképp biztosítani nem tudják.**

A fenti ellátásokon túl az Esztergomi Járási hivatal hatáskörében marad továbbra is:

- 1.) alanyi ápolási díj,
- 2.) időskorúak járadéka,

3.) alanyi és normatív jogcímen megállapított közgyógyellátás,

4.) egészségügyi szolgáltatásra jogosultság.

2015. március 1-től az önkormányzatok úgynevezett települési támogatás keretében a rendkívüli élethelyzetbe került állampolgároknak nyújthatnak támogatást.

Az önkormányzatok e támogatások meghatározásakor szabadon dönthettek arról, mely élethelyzetben, milyen módon kívánnak segítséget nyújtani. Önkormányzatunk megtartotta a korábban hatályos helyi szociális rendelet szerinti juttatásokat, így **települési támogatást az alábbi esetekben nyújt:**

- **ápolásra,**
- **gyógyszerre,**
- **lakhatásra (pl. közüzemi díjak),**
- **rendkívüli élethelyzetre,**
- **temetési költségek enyhítésére.**

Az önkormányzat az ellátásokra vonatkozó helyi rendeletét határidőben megalkotta, 2/2015.(II.10.) számon elfogadta, a honlapra feltette. Miután a támogatás igénylése elsősorban kérelemre történik, kérem Önöket, hogy tanulmányozzák a rendeletben foglaltakat, és amennyiben segítséget szeretnének kérni, úgy az ismert e-mailen, írásban vagy személyesen kérjenek segítséget.

Néhány további módosításra is felhívom figyelmüket:

A jelenleg rendszeres szociális segélyre jogosultak 2015. március 1-től, amennyiben a felülvizsgálat során az együttműködési kötelezettséget vállalják, úgy

- **foglalkoztatást helyettesítő ellátásra, vagy**
- **új ellátásként egészségkárosodási vagy gyermekfelügyeleti támogatásra lesznek jogosultak.**

Az óvodáztatási támogatás 2015. szeptember 1-től megszűnik.

Az új támogatások mértékére, igénylésük módjára nem térek ki, hiszen az támogatásonként változó.

A támogatási kérelmekhez szükséges nyomtatványokat honlapunkra feltettük, és hivatalunkban is elérhetőek. Tisztában vagyok a fenti változások bonyolultságával, mégis tisztelettel kérem Önöket, hogy kérelmet csak a rendeletnek megfelelő formában

nyújtsanak be. Ehhez hivatalunk minden segítséget megad, akár személyes kérésre, akár levélben vagy e-mailben történt megkeresésre.

Köszönettel: Baumstark Tiborné

jegyző

Rendőrségi előadások az általános iskolában

2015. február 10-én a Dorogi Rendőrkapitányság szervezésében az iskolarendőr, Pokriva Zsolt és kollegája tartottak előadást a 6. osztály tanulóinak a biztonságos internethasználatról, az internet veszélyeiről.

A későbbiek folyamán havonta minden osztályban

felvilágosító előadásokra kerül sor az osztályfőnökök és az iskolavezetés együttes témaajánlását követően.

A fenti témában ingyenes tanácsadó telefonvonal és weboldal is működik. Bővebb felvilágosítás a www.kek-vonal.hu oldalon található.

Farsangoltunk!

Egy február eleji péntek délutánon került sor az iskolai farsangi mulatságra a 8. osztályosok és osztályfőnökük, Urbánné Szeremlei Katalin szervezésében. Mindenki lelkesen készült: a kicsik a jelmezeiket tervezgették, a nyolcadikosok idejét a szervezési feladatok kötötték le, szüleik pedig a büfében árusítandó süteményeket készítették el.

A délután a jelmezesek felvonulásával kezdődött, melynek során rengeteg ötletes jelmezt csodálhattunk meg. Különösen nagy sikert aratott, hogy az ötödikesek és a hatodikosok osztálytársaikkal és osztályfőnökeikkel közösen öltöztek be és adtak elő egy-egy produkciót. A diákok öröme a farsangi programot különböző játékok is színesítették: fánkevő verseny, lufifújó verseny, és persze a tombolahúzás, ahol sok-sok nyeremény talált gazdára.

A tavalyi évhez hasonlóan idén is bemutatták táncművészetüket a magyar néptánc foglalkozásokra járó diákok Halmos Zsuzsa vezetésével.

Falunk emberei

Isten éltesse, Náni néni!

Engler Györgyné 2015.01.18-án volt 95 éves. A jegyző és a polgármester együtt köszöntötte, aminek nagyon örült. A családi köszöntés unokái, dédunokái és ükunokái körében zajlott. A modern „szupernagyi” többször beszél német rokonokkal mobilon, egyik dédunokájával, aki Amerikában tanul, Skype-on tartja a kapcsolatot, kézimunkázik, sokat olvas, tájékozott a napi hírekben. A napokat imádsággal kezdi, és ugyanúgy végzi. Kívánjuk, hogy a Jóisten még sokáig tartsa meg ilyen szellemi frissességben!

Nagyné Engler Zsuzsa

és családja

A FELVIDÉKI MAGYARSÁG II. VILÁGHÁBORÚ UTÁNI GOLGOTÁJA ÉS ANNAK LEÁNYVÁRI VONATKOZÁSAI

Bálint Mihályné és id. Bognár Gáborné lakótársunk visszaemlékezései

Tájházunk fali emléktábláján egy marhaszállító vagon profilja és egy évszám jelzi a svábság hatodik-hetedik generációs leszármazottainak 1946. évi kitelepítését.

A svábsággal szemben a kollektív bűnösség igaztalansága, az állampolgárságtól való megfosztás, a teljes vagyonelkobzás, a kitelepítési listák elkészítése, több oldalas vagyonleltárak és a kitelepítés minden emberséget nélkülöző, durva, rendőrségi kísérettel való lebonyolítása 1946. március 24-én beteljesedett. Kétségbeesett, reménytelen, a tehetetlenségtől és kiszolgáltatottságtól a végsőkéig elkeseredett, dolgos embereket kényszerítettek szülőfalujuk elhagyására.

Egy bő év elteltével, 1947. április 12-én elindult az első felvidéki magyarokkal zsúfolt marhavagonos vonat az anyaországba, a megcsonkított Magyarországra. Az emlékező utókor e napot a felvidéki magyarok kitelepítésének emléknapjává nyilvánította. A két náció szülőföldjén való ellehetetlenítésének módszerei, elűzésük kivitelezésének, embertelen részletei sok tekintetben azonosak voltak. A szlovákiai magyaroknak a legdurvább módon megtiltották anyanyelvük használatát. A kezdeti periódusban a Csehszlovákia-ba való deportálások hasonlóak voltak a „málenkij robotra” összefogdosott anyaországi magyarok és svábok sorával. A 3 millió szudéta-vidéki németet mindenüktől megfosztva gyalogosan terelték Németországba. Közülük tízezrekre becsülik azok számát, akik a szlovák „forradalmi őrség” és a civil csöcselék áldozatai lettek.

Még az is egy perverz lélekgyilkosságra utal, hogy a két náció elűzöttjei szorgalmas, munkájukat értő és szerető földművelő emberek voltak, akiknek a tavasz az élet újraindulását, a magvetést, féltett állataik friss tavaszi legelőkre szoktatását jelentette. Az áldozatok számára a kitelepítés tavaszai még a legzimankósabb teleknél is rosszabbak voltak.

Kevesen vannak már lakótársaink között, akik személyesen átélték a traumát, és a telepítés következményeként lettek leányváriak. Bálint Mihályné (szül. Piski Julianna) 93 évesen és id. Bognár Gáborné (szül. Német Ilona) 91 évesen többórás beszélgetéseink során idézi a 70 éve történt kitelepítés előzményeit, történéseit és következményeit. Mindketten szeretteik féltő gondosságával, házuk kényelmes és barátságosan meleg lakrészében élnek. Községünk és országunk megbecsült polgáraiként a megérdemelt pihenés éveit töltik. Ők is megkapták Magyarország miniszterelnökének díszes emléklapját, mely a 90. születésnapjuk alkalmából mond köszönetet életük munkásságáért.

A történelmi előzmények vázaltszerű áttekintése segítségünkre lehet az igazságtalanságok feltárásában és a napjainkig nyúló kérdések elemzésében. A két Trianon több kérdés elemzését és önvizsgálatot is követel. A kelet-közép-európai kis országokkal (Románia, Csehszlovákia, Jugoszlávia) miért alakult ki egy elmérgesedett szomszédi viszony?

Az Osztrák-Magyar Monarchia népessége etnikailag, nyelvileg és kulturálisan Európa legheterogénebb népközössége volt. Miközben egész történelmünk a magyarság szabadságáról, függetlenségi erőfeszítéseiről szól, annak részbeni elnyerésekor a periférián élő népekkel szemben mi is elnyomást gyakoroltunk. Egy svájci típusú dunai konföderációs állam jórészt ezért nem alakulhatott ki. A dualizmus utáni nemzetállami törekvések erősödése hozta felszínre a mellőzött csehek törekvéseit. Stefanik, Masaryk és Benes voltak a csehszlovák nemzetállami törekvések legfőbb agitátorai. Ők a korszak művelt entellektüeljei voltak. A puritán, liberális Masaryk volt Csehszlovákia megteremtője, aki az első köztársaság függetlenségét Washingtonban kiáltotta ki. A II. világháború után az inkább filozófus alkatú Masarykot a politikus Edward Benes követte, aki ügyesen lavírozott a Hitler-ellenes Szovjetunió és nyugati szövetségesei között. Nem volt őszinte és karakán politikus, a felvidéki magyarság kíméletlen üldözése miatt pedig még népellenes

bűnökkel is vádolható. Londonban alakított emigráns kormányt, de Sztálinnal is élénk együttműködést alakított ki, olyannyira, hogy a világháború utáni új csehszlovák kormány az ő elnökletével Moszkvában alakult meg. 1948-ban pedig ő adta át a hatalmat a kommunista Klement Gottwaldnak, a betegeskedő moszkovitának.

Az első bécsi döntéssel a Felvidék nagy részét visszacsatolták Magyarországhoz. A revíziós követelésekre gyógyír volt a „Felvidék Visszatért” eufóriája. A magyar katonai parádékkal zajló virágös felvidéki bevonulások után egyre erősödtek a békebeli csehszlovákiai időket visszaidéző szlogenek. „Batacipős magyarok”-nak, Benes bérenceknek nevezték az elégedetlenkedőket, akik pedig a „Minden drága- vissza Prága” óhajukat skandálták. (A híres csehszlovákiai Bata cipőgyár a háború előtt a világ legnagyobb cipőipari vállalkozása volt.)

A komáromi Duna hídra felkerült a Felvidék-szerke ismertté vált gúnyos obszcén strófa, mely szerint „Míg Benes volt az apátok bársony volt a ruhátok. Horthy lett az apátok kilátszik a p...átok.”

A helyzetet bonyolította Jozef Tiso (Tisza József) ambiciózus pap-politikus megjelenése a szlovák politikában. Ő Hitler hű támogatójaként 1939-ben megalakította az első Szlovák Köztársaságot, amelynek hét évig kormányfője volt. Tiso Szlovákiája két héttel előbb üzent hadat az USA-nak, mint Horthy Magyarország. A fanatikus nacionalistát 1947-ben Pozsonyban háborús bűneiért elítélték és kivégezték.

Románia és Szlovákia ugyanúgy együttműködött a hitleri Németországgal, mint Magyarország, de szomszédaink még idejében cselekedtek, hogy elkerüljék a vesztesekre kimerített „békerendezést”. A kaotikus felvidéki helyzetet jól érzékelteti egy áttelepített magyar tanító visszaemlékezése. Lencsés Rezső így emlékezik.

„1935-től 1945-ig nem volt olyan tanév, amelyet végig tudtam volna tanítani, a katonáskodás, a háború ezt lehetetlenné tette. Mint csehszlovákiai magyart először a közös hadseregbe soroztak, és az 1938-as kritikus esztendőben mint csehszlovák katona szembe álltam a felvidéki bevonulásra váró magyar haderővel. A szlovák bábállaam létrejöttével Tiso mündérját húzták rám és a Wehrmacht [a német hadsereg] szövetségeseként a Varsóban masírozó szlovák egységekben meneteltem. Részt vettem az 1944-es szlovák nemzeti felkelésben, amikor is német fogságba kerültem. Onnan szabadulva állástalan tanítóként 1947 őszén áttelepítettek Magyarországra.”

Benes még a felvidéki magyar antifasisztáknak büntetlenséget ígért, de azt nem teljesítette, miközben a szlovák nemzeti felkelés tényét is felhasználta a szlovákok németellenes erőfeszítéseinek igazolására. Álnokságával elérte, hogy Csehszlovákia emigráns kormánya a győztesek bársonyszékébe tornászta magát. A trianoni tárgyalásokon az angol- amerikai etnikai határrendezési elképzelések a szovjetek kemény ellenállásába ütközve fokozatosan elgyengültek. Benesnek részben sikerült elhitetni a döntnökökkel, hogy a Felvidéken jórészt elmagyarosodott szlovákok élnek. Ez volt a „reszlovakizációs kampányának” az elvi alapja. Aki reszlovakizált azt nem üldözték, vagyónát is visszakapta, akkor is, ha szlovákul meg sem tudott szólalni.

A liberális Masaryk még úgy fogalmazott, hogy: „Ott mérheti le a polgár egy ország demokráciájának minőségét, ahol mindennapjait éli.”. Benes kezdetben csak a csehszlovákiai németek és a velük együttműködő kollaboráns magyarok kitelepítéséről beszélt, később a szlovák nacionalisták követeléseit felerősítve már úgy fogalmazott, hogy „Madari za Dunai!” (Magyarok a Duna mögé!) Benes kassai kormányprogramja már nem használt rébuszokat. Elkezdődött a felvidéki magyarok tömeges deportálása Csehországba, a kitelepített szudétanémetek lakta területekre.

Elkobozták a magyar gazdák földjeit. 1945 júniusában bezárták az összes magyar iskolát, elbocsájtották a magyar tanítókat és közhivatalnokokat, megvonták addig folyósított nyugdíjukat. Betiltották a magyar nyelv használatát. Villamoson, közterületeken, piacokon tilos volt magyarul megszólalni. A rendeletek megszegőit nyilvánosan megalázták, vagy nagy pénzbírságokkal sújtották. (Egy női visszaemlékező díszes hajzatának lenyírásáról szól, egy hívő keresztény pedig említést tesz arról, hogy a gyóntatószékben a pap nem merte meggyóntatni mivel csak magyarul tudott beszélni.) Betiltották a magyar egyházközsegekben a magyar nyelvű istentiszteletek tartását.

1946/47 telén több mint 50 ezer szlovákiai magyart 20 fokos hidegben a legmostohább körülmények között szállítottak Csehországba. Dr. Pethő Károly katolikus pap 1947-ben így ír a deportáltak helyzetéről:

„A deportáltak nem lakhattak a kitelepített németek új, higiénikus lakásaiban. A deportáltak otthoni lakáskörülményei jobbak voltak. Munkájuk többnyire komlótermesztésből és fakitermelésből állt. Nyári munkaidejük reggel 4-től, este 10-ig tartott 20 éves lányok 30-40 cm átmérőjű farönköket cipeltek, sok volt a tüdőbeteg fiatal. A családfő komenciója (cseledellátmánya) havi 100 kg gabona, 1 kg zsír, és napi

1-2 liter tej. Havi 1000 korona fizetséget is kapott a családfő, amellyel a rendszeres áruhiány miatt alig vásárolhattak valamit.”

Az áldozatok egy-két mondatát idézem:

„Két pár lovat, négy tehenet hagytam otthon.” Idegen van benne [a házban], idegen pusztítja, amit én keserves munkával megkerestem.” „Ma cselédek vagyunk, de még ennél is rosszabbak, rabszolgák.”

A meghurcoltak átköltötték a „Megy a gőzös, megy a gőzös...” kezdetű közismert népdalt. Az ipolysági magyarok keservükben azt dalolták, hogy „Megy a gőzös, megy a gőzös Kistompára/ Kistompai állomásról Csehországba/ Elöl, hátul csendőrpuska/ Ki a gőzöst, ki a gőzöst irányítja,” Kistompa – ma szlovákul Tupa – egy 600 lelkes kisközség az ipolysági járásban.

A kétségbeesett jajszóra Európa új urai némák maradtak. Mindszenti József Magyarország hercegprímása az egész magyarság és Európa lelkiismerete nevében tiltakozott „A magyar katolicizmus kiáltványa a szlovákiai magyarok megmentéséért” című felhívásában:

„Főegyházmegyénk jelentős északi részéből, amelylyel több, mint 900 éven át éltünk együtt a szent hit és a megszentelt hagyományok édes közösségében, leírhatatlan szenvedések híre érkezik a fertőzött világ-szellem szülte gyűlölet és bosszú nyomában. Fegyveres csendőrök falvakban és városokban letartóztatnak szerzetesnővéreket és papokat. Börtönbe vetik, vagy a fegyverszüneti szerződés által meghúzott új határok felé hajtják őket... Felemeljük szavunkat az ártatlan gyermekek, aggok, betegek érdekében a nemzeti gettó, a kapkodó ide-odatelepítések ellen...” A tiltakozó felhívást leányvári templomunkban is felolvasták. Teljes szövege, plébániánk irattárában található.

Beszédes Csaba M. Klaudia irgalmas nővér 1945 júniusában írt esztergomi visszaemlékezése a komáromi hídon át történt kitoloncolásukról:

„Háromnegyed órát adtak a csomagolásra. Amit tudtunk összeszedtünk és elindult a díszes menet: 12 fegyveres szlovák katonával, 40 család és 3 irgalmas nővér. Szomorú menet volt ez. Magyar kálváriajárás. Az öregeket, akik járni nem tudtak a katonák vitték. A magyar határra érve ezt mondták: Most már mehet mindenki, amerre akar. Könnyes arcok, ökölbe szorult kezek, zárt fogak közt elsziszegett átkok és hajtépő kétségbeesés volt erre a válasz.”

A háború utáni időszak első leányvári jegyzője, Dr. Korpás Pál a felvidéki Garamkövesdről menekült Leányvárra. Indokolásában írja: „a Csehszlovákiából való kiutasítás megelőzése okán.”

Ekkor már az esztergomi Mária Valéria hídnak csak a roncsai ágaskodtak ki a Duna hullámaiból.

Szülőfalummal, Táttal szemben találjuk Ebed községet, ahonnan sok üldözött élete kockáztatásával jött át a Dunán. A Tát község történetéről készült helytörténeti kiadvány 89. oldalán olvashatjuk:

„Tát-Depónál, a Holdampf Csárdánál egy menekült-tábor alakult ki. A riasztott [felvidéki] magyarok laddal, csónakkal, sőt van, aki disznóforrázó teknővel menekül. Az esztergomi vármegyei vezetés mellett a svájci vöröskereszt, egy amerikai orvos és a tátiak segítenek. [1945] november végére már hatvanan vannak [a menekültek]. Elsőként érkeznek a tanítók közül a Beluch-Beseyek, majd Sárhidy Dezső a lányával.”

Gyerekkori élményeim között tartom számon a madarak és fák napi kirándulásaink oázisaként a Duna parti Holdampf csárdát, ahol friss üdítőket kaptunk az otthon csomagolt tízóraink mellé. Emlékezők szerint e csárdában írta a híres nótaszerző, Fráter Lóránd egyik legismertebb nótáját, a Száz szál gyertyát!”

A tati általános iskolában Sárhidy Dezső volt az első iskolaigazgatónk, és a népes Besey pedagógus család 3 neves tanítója is tanított bennünket. Az ebdi Góra József és Becse Ilona osztálytársaim lettek. Napjainkban Tátnak a szlovákiai Ebed község a testvértelepülése.

Az üldöztetések hatására állandósult a felvidéki magyarok erősödő segítség kérése. Egy hatpontos felvidéki memorandum 3. pontjában azt kéri a magyarországi pártoktól és a koalíciós kormánytól, hogy „az anyaország azonnal és komolyan foglalkozzék a magyarországi svábság és szlovákság kitelepítésével, és helyeiket adják át a szlovákiai magyarságnak” Nem vall valamiféle emelkedettségre, hogy keservüket mások elűzése révén kívánták enyhíteni. Az elűzés utolsó periódusában már némi intézményesített keretet adtak a vagyonfosztásnak és kitelepítésnek. 1946. február 27-én aláírták a magyar-csehszlovák lakosságsere egyezményt, amelyet a szovjetek is támogatottak. Az „egyezmény” szlovák diktátum jellegét igazolja, hogy a kitelepítendő felvidéki magyar családokat a szlovákok jelölték ki, Magyarországon pedig a szlovákiai agitátorok járták a dominánsan szlovákok lakta településeket és toborozták a kitelepülésre

Múltunkról a mának

vállalkozó szlovákokat. A toborzás térségünkben is folyt és következményeként Kesztlőcről 1.091-en, Piliscséről 927-en, Sárisápról 1.025-en jelentkeztek a szlovákiai áttelepülésre. Ők annak reményében jelentkeztek, hogy új hazájukban nagyobb szelet jut nekik a kenyérből. A „Sloboda” c. szlovák agitációs újság első oldalán a tardosbányai szlovákok dicsérik a Benes kezdeményezte lakosságcserét. A vértesszőlősi riport pedig „Szívünk Szlovákiába húz” címmel jelent meg. 1946. június 13-án elindultak szomszéd községeinkből az első szlovák teherautók az áttelepülőkkel és ingóságaikkal. Az itthonmaradottaknak küldött leveleik után többen elálltak áttelepülési szándékaiktól.

Ide kívánczik egy történelmi visszatekintés. Szláv őseik - a magyarországi svábok őseihez hasonlóan - 250 éve, a magyar földesurak telepítései révén, hívásra jöttek a törökök pusztította magyarországi területekre és szorgalmas munkájukkal, a magyarokkal békességben élve javára váltak országunknak.

Mikor mondataimat írom, a magyar média a külföldiek gazdasági bevándorlásának negatívumairól, korlátozásának szükségszerűségéről harsog. Az egykori telepítők jól ismerték a klasszikus római bölcsességet. „Obi populus, ibi obulus.” (Ahol a népesség ott a pénz.) Időszerű lenne, ha döntéshozóink ezt az évszázados bölcsességet az ország gazdagodása, gyarapodása érdekében felismernék. Államalapító királyunk fiához intézett intelmei között az ország nyitottságának, befogadó készségének fontos országerősítő szerepét hangsúlyozta.

E kissé hosszúra nyúlt, emlékező idézetekkel bővített retrospektív vázlat áttekintése után jobban megérthetjük két idősebb lakótársunk tompuló, de máig ható fájdalmát, amikor alkotó életük legszebb időszakát kettéhasító traumájukról beszélgetünk.

Bálint Mihálynéval való beszélgetésemre készülve áttekintettem szülőfalujának, Ebednek interneten elérhető helytörténeti kiadványát (Honismereti Könyvtár 195. sz. Ebed). A község több régi köztéri szobra a település lakóinak vallásos lelkületét igazolja. Lakói zömében ma is katolikus magyarok. A templom bejáratától balra látjuk a két világháború helyi hősi halottait soroló emlékművet. 77 név igazolja hősi helytállásukat. Ők azt üzenték leszármazottaiknak: „Porladhat testünk bárhol egy hant alatt, de szívünk örökre itt marad”.

A Bálint házaspár 1941-ben. Bálint Mihályné szép felvidéki menyecske viseletben.

Ifjúkorom napi rádiós egészségügyi intelmeit a népszerű Buga (Bukovszky) doktor készítette. Az ő iskolagazgató édesapja emléktábláját láthatjuk a kultúrház falán.

Olvashatjuk annak a 18 családnak a nevét is, akiket 1945 után Ebedről kitelepítettek Köztük betűrendben is az első Bálint József. a leányvári Bálint Mihály édesapja és Szabó Györgyné (szül. Piski Ilona), a leányvári Bálint Mihályné nagynénikéje, aki férjével együtt, menekülteként Kesztlőcre, a Csurgó u. 334. számú házba került.

Bálint Mihályné elmondja, hogy férje 1942 októberében, 21 évesen vonult be a párkányánai harckocsi-zókhhoz, majd onnan került a fontra 1944. szeptember 8-án. A budapesti harcokban 1945. január 8-án orosz fogságba került, ahonnan csak 1949-ben, 3 és fél évi fogság után tért haza. Sztálinogorszkban volt hadifogoly.

„Apósomat és anyósomat 1948-ban telepítették ki Magyarországra. Őket is felszólították, hogy reszlovakizáljanak, de nem tagadták meg magyarságukat. Férjem bevonulása után apósomékkal laktunk együtt az 5 éves László fiúunkkal. Én László gyermekemmel és apósomékkal együtt jöttem Magyarországra, mert úgy gondoltuk, hogy ott nagyobb biztonságban leszünk. A vonattal minden ingó vagyónkat, jószágainkat, (ló, tehén, malac, szárnyasok) terményeinket is elhozhattuk. Csak egyedül a macskánk nem akart eljönni” - mondja szomorkásan. Vagonjaikkal több napon át utaztatták őket, míg végül Sopronbátfalván kaptak egy kertes házat. A szomorkodó apóst házsomszédja azzal vigasztalta: „Jóska ne ess kétségbe, mi is így jártunk”.

A szovjet fogságból szabadult családfő nem tudta, hogy merre induljon „haza”. Keszthelyre került, ahol rokoni segítséggel tudta meg, hogy szerettei Sopronbátfalván vannak. Megtalálva szeretteit könnyezve ölelhette magához szép feleségét és a már kisiskolás korú szeretett fiát, akit pólyásként látott utoljára.

Az idő múlásával egyre többen igyekeztek közelebb kerülni egykori felvidéki otthonukhoz, ahol a rokonok nagyobb része élt. Elindult egyféle belső migráció, amely révén a Magyarországon széttelepült kitelepítettek is keresték egymást. A keszthelyi nagynéni és az ebéd szülőfalva Leányvártól való alig 20 kilométernyi távolsága ismeretében éltek egy házcserle lehetőségével. A mai Bécsi u.105. számú házat először Lózsek József családjának jutatták, aki elcserélte a kertes leányvári házát Bálinték sopronbátfalvai házával. 1952 áprilisában költözött a Bálint család Leányvárra, a napjainkra szépen felújított házba.

A házhoz tartozó nagy kert mindig adott munkát a családnak. Állatokat tartottak és megtermelték a család konyhai zöldség-szükségletét. A család lánygyermekke, Rózika még másfél éves sem volt, mikor a család Leányvárra költözött. Mindkét gyermekük még kisgyermekként élte meg a Bálint család két teljes költözését.

Bálint Mihályné sok mindent megélt, életében sok minden változott, csak a jó Istenben való bizodalma, hite maradt változatlan. Amíg egészsége engedte, bármilyen sok és nehéz munkája is volt, mindig szakított időt arra, hogy templomunkban vasárnaponként a Teremtőjének köszönetet mondjon életének örömeiért. Most már csak a TV-ben nézi a vasárnapi miseközvetítéseket, és minden hó első péntekjén várja plébánosunkat, Antal Atyát, hogy az áldozás révén megerősítse őt életszentségében, Krisztus szeretetében.

A 91 éves id. Bognár Gábornéval az Erzsébet u. 22. számú házuk kényelmes, önálló lakrészében beszélgetünk a 70 éve történetekről. Férjével Párkányban módos, tehető gazdák voltak.

Egy 1959. évi fénykép id. Bognár Gábornéről

A kitelepítési vagyonleltár szerint 6 Párkány-környéki dűlőben volt 13 hold szántóföldjük, házuk, állattartásra alkalmas gazdasági udvarral. Ilonka néni gondosan megőrizte családjának a kitelepítéssel kapcsolatos teljes iratanyagát, amelynek alapos átnézése után több, nehezen megfogalmazható részlet is kitapintható.

Az ún. „fehér papírt”, amely „magyar konzuli védelmet” biztosított a félelemben élőknek 1946. október 8-i dátummal ő is megkapta. A Pozsonyban kelt pecsétetes levelet két nyelven „Bognár Elene szül. 1923 úrnőnek Párkány, Stefanik u. 175 sz.”-ra címezték. Micsoda cinizmus egy úrnővel közölni, hogy a rendelkezések előírása szerint hogyan tesz földönfutóvá, hogy fosztják meg élete munkájával szerzett javaitól. A hivatali „-tatik-tetik” nyelvezetben fogalmazottak

szerint, mentesítik a katonai szolgálata, valamint adó- és illetékfizetési kötelezettsége alól. A telepítésre kijelölt személy tudomására hozzák, hogy ingóságaival szabadon rendelkezik. Az állást vesztett közalkalmazottaknak még segínyt is ígérnek és a magyarokkal szembeni vagyoneklobzásokat felfüggesztik.

1947-ben egy levélben tájékoztatják Bognár Gábor családfőt, hogy „Önt és családját... lakosságcsere keretében Magyarországra telepítik át. Az ingatlanvagyonukat egy összeíró- bizottság fogja jegyzőkönyvbe foglalni. Szerezzék be az ingatlanvagyonukra vonatkozó összes igazoló okiratot. Az értesítő levél végén a transzport-szám: A/R-104-7-5. Az áttelepülés pontos napját a szállítási terv kidolgozása után közölni fogom.” Pecséttel és olvashatatlan aláírással zárul az „azonnal és nyomatékosan felhívom figyelmét” ki-tételektől hemzsego levél.

1948. október 15-én a 19. számú bizottság a 13. számú összesítő íven elkészíti „a lakosságcsere tárgyában létesült Magyar-Csehszlovák vegyesbizottság gyűjtő ívét. A gyűjtő ívhez csatolt A, C, D és E jelű főcsoport összesen 20 db betéti ívet tartalmaz. (pl. a lakóház felmérésénél 47 féle szempontot értékeltek). Már-már a humor kategóriájába tartozik, hogy még az udvari klozetnek is van betétlapja. „A különálló árnyékszék” nevű betétlap (jele CXXVII) 16 értékelési szempontja között olvashatjuk: az áttelepülők tulajdoni hányada 1/1: a beépített terület; a gödör méretei; a felépítmény és a tető anyaga; belső berendezése; karbantartottsága 60 %; távolsága a lakóháztól; építés éve: 1945; előre láthatólag hány évig használható az összeírás napjától? 10 év. A kút, a kerítés, az ólak, a gyümölcsfák... sorjáznak a különböző kérdések és mindenütt ott a kíváncsiskodó érdeklődés, hogy az összeírás időpontjától még hány évig használhatók a létesítmények, hány évig teremhetnek a gyümölcsfák? Az összeírás gyűjtőoldalán ott a letaglózó mondat: „Az áttelepülők tudomásul veszi, hogy az összesített vagyontárgyak az összeírás napján eddigi lakóhelye államának kizárólagos birtokába mennek át.” Hogy lehetett mindezt elviselni, mi tartotta bennük az életet? A Bognár család egyetlen gyermeke, Gábor 1946-ban született Párkányban!

A „szállítási terv” elég soká készült, mert az értesítés szövege szerint „Bognár Gábor urat arról tájékoztatják, hogy családjukat Magyarországra előreláthatólag 1948. október hó 13. napján telepítik át”.

1948. október 15-én jöttek ingóságaikért a MATE-OSZ feliratú teherautók. 8 vagon telt meg ingóságaikkal, állataikkal, terménnyel. A szénát és a szalmát bálákba préselve rakták vagonba. A bálázást afféle extra

szolgáltatásként megfizették a kitelepítettekkel.

A szervezési anomáliákat jelzi, hogy először Kisbérre kívánták őket telepíteni, majd több mint egyheti vonatkozás után Ceglédbercel-Csemő állomáson rakták ki vagonjaikat. Ők is Párkány-közei helyet keresve kerültek Leányvárra. Bő negyedévet éltek Ceglédbercelen. A családfő még elvetette 3,5 holdra a búzát, amit számára az új tulajdonosok rendesen kifizettek.

1949. február 17-én érkeztek 4 vagonnyi ingóságukkal saját költségükön Leányvárra. A vasúti tiszta fuvarlevélre egyszerűen csak azt írta „a rakomány tartalma: átköltözési ingóság, benne 2 db ló”. A vasútállomáson töltöttek egy kis időt, míg megkapták az Erzsébet u. 22. számú házukat, amelyben addig egy magyarországi betelepült lakott. Ilonka néni halálával említi az akkori leányvári állomásfőnököt, aki még valami tojásból készült ételt is készített számukra. Kovács Jenőné, Imre Marika, a későbbi állomásfőnök lánya segítségemre volt. Ő még emlékezett nevére: Csülög úrnak hívták a jólelkű vasutast. Általában az emlékezők a vasutasokról jó véleménnyel voltak. Segítőkészségük, együttérző szimpátiájuk fontos volt számukra.

A családfő nem akart megválni szép lovaitól, hosszú ideig a somlyói kőbányából fuvarozta a követ. a Bécsi úti kőörlő üzembe.

Leányvárra költözésükben szerepe volt annak is, hogy a családfő még a háború előtt, rendszeresen szent fuvarozott Dorogról a párkányi téglagyárba és malomba, és így ismerte a vidéket.

Ilonka néni is talált munkát magának. Esztergom táborban a Központi Kiképzési Segédletszertár nevű honvédségi cégnél (Kopasz cég) dolgozott. Nehéz munkájáért megbecsülték őt. 91 évesen két újságot olvas, a TV és a rádió műsorait számon tartja. Világos előszobájában szép zöld növények díszlenek. Lejegyezte szépséges gyermekkori reggeli és esti imádságait, amit testvéreivel közösen imádkoztak, bizonyára lesz lehetőség azokat is közreadni.

92 évesen is türelmetlenül várja a tavaszt, a természet újraéledését. Ő már csak ilyen marad azok számára, akik ismerik, tisztelik és szeretik Őt.

Napjainkra az egykori benesi Csehszlovákia népei úgy döntöttek, hogy két különálló ország népeiként kívánnak élni. Magyarország és Szlovákia az Európai Unió tagja. A Mária Valéria híd újjáépült, és minden formalitást mellőzve, a két ország állampolgárai szabadon látogathatják egymást.

Községünk viszonyulását az ide települt felvidéki magyarokhoz a legpregnansabban igazolja, hogy a közelmúltban felújított művelődési házunkat Farkas Jánosról, a Felvidékről elűzött egykori tanítónkról neveztük el.

Források: Limes; Tudományos szemle 1992/1. számának 8 tanulmánya a felvidéki magyarság háború utáni üldöztetéséről. Szerzők: Varga Kálmán, Gyüszti

László, Ortutai András, Veizer Tamás, Mórocz Károly, Dóczé Erika és Kovács Lajos.

Internet: Library. Arcanum. hu Somorja (Fórum Kisebbségkutató Intézet) A Felvidék történelme.

Leányvár, 2015. január 22.

Dr. Szakmár János

FALUFARSANG 2015

2014. ÉV VÉGI JUDÓ HÍREK

A TABAK SE rendezte a **20. Mikulás kupát**. A versenyen 230 fő indult. A leányvári utánpótlás judósok kiváló teljesítménnyel a csapatösszesítés első helyén végeztek. 19 aranyérmet gyűjtöttek a leányvári ifjú judósok. Kiváló teljesítményt nyújtottak a két korcsoportban aranyat nyerő Bócsa Lotti, Tandi Zsanett és Kótai Barnabás. Dicséretet érdemel az „E-D” korosztály 8 indulója: hét arany- és egy ezüstérmet szereztek:

1. helyezettek: Molnár Péter, Szlovák Mihály, Tóth Eszter, Veres Nikolett, Tandi Rebeka, Tóth János, Hertlik Máté, Kardos Tamás, Hangya Gergő, Kótai Barnabás, Bócsa Lotti, Kótai Barnabás (serdülőben), Tandi Zsanett, Farkas Szilvi, Bócsa Lotti (serdülőben) Farkas Szilárd, Tandi Zsanett (serdülőben) Tandi Alexa és Bartl Zoé.

2. helyezettek: Hohl Márton, Csizmadia Szilvia, Veres Attila, Garzó Áron, Farkas Szilvia, Balogh Janka, Kara Zsolt és Veres Attila (serdülőben).

Szép sikereket értek el a leányvári judósok a **Felnőtt egyéni 2. osztályú Magyar Bajnokságon**, kiváló teljesítményt nyújtott Szikora Kristóf, aki junior letére 100 kg-ban bajnoki címet szerzett.

Egyéni eredmények: 100 kg Szikora Kristóf 1. hely, Oláh Szilárd 3. hely, 60 kg Faragó Norbert 3. hely, Zorics Richárd 3. hely, 73 kg Szerdahelyi Soma 3. hely, 90 kg Vadas Dániel 5. hely.

A leányvári judósok két bajnoki címet szereztek a **3. osztályú Magyar Bajnokságon**: Zorics Richárd (junior) és Vadas Dániel kiválóan teljesített és bajnok lett.

Egyéni eredmények: 60 kg Zorics Richárd 1. hely (junior korú), Faragó Norbert 2. hely (junior korú), 90 kg Vadas Dániel 1. hely, 100 kg Oláh Szilárd 2. hely, 73 kg Hertlik Máté 3. hely (ifi korú).

Serdülő és IFI B Magyar Bajnokság

Eredmények: serdülők: 36 kg Kardos Tímea 1. hely, 63 kg Tandi Alexa 3. hely, Tandi Zsanett 7. hely (diák A korú), +63 kg Farkas Szilvia 5. hely (diák A korú). IFI B eredmények: +70 kg Andó Fruzsina 3. hely, 63 kg Tandi Alexa 5. hely

Az Egyetemista OB-on Rábai László 90 kg-ban kiemelkedő jó teljesítménnyel bajnoki címet szerzett. Vadas Dániel 90 kg-ban 5. helyen végzett.

Nemzetközi Duna Felnőtt Csapat Kupa

Hét csapat részvételével forduló csapatversenyen vesznek rész a leányvári férfi felnőtt judósok, az utolsó fordulót Gután (Kolárovo) rendezték.

Résztevő csapatok: Bad Pirawarth (osztrák), Kolárovo, Sokol Bratislava, Galánta, Hlohovec (szlovák), valamint Leányvár „B” és Leányvár „A”.

A leányvári „B” csapat a 4. forduló összes mérkőzését megnyerte, az „A” csapatnak három győzelmet sikerült szerezni.

Csapattagok: Gard Balázs, Zorics Richárd, Faragó Norbert, Kunyik Zsolt, Kurucz Csaba, Hertlik Péter, Szabó Frigyes, Kárpáti Gábor, Sziklai Albert, Rábai László, Rábai Attila, Szikora Kristóf, Péntek Zoltán, Oláh Szilárd, Mogyorós Gábor, Pócsföldi Gábor, Kerstner Róbert és Vadas Dániel.

A leányvári „B” csapat kiváló teljesítményt nyújtott: minden mérkőzést megnyerve a forduló győztese lett és a 2014. évi összesítésben 2. helyen végeztek (sajnos a leányvári csapatok egy fordulót kihagytak, hazai verseny miatt).

A leányvári „A” csapat (juniorok és ifi versenyzők) 3 győzelmet szerezve az összesítésben 4. helyen végzett.

A bajnokság végeredménye: 1. Kolárovo
2. Leányvár „B”
3. Sokol Bratislava
4. Leányvár „A”

A **Serdülő Magyar Csapatbajnokságon** harmadik helyen végeztek a leányvári lányok.

Csapattagok: Kardos Tímea, Veres Kinga, Bócsa Lotti, Kovács Kitti, Tandi Alexa, Tandi Zsanett és Farkas Szilvia.

A **Junior Magyar Csapatbajnokságon** a leányváriak két férfi és egy női csapattal indultak, a férfi „B” gárda a 3. helyen, míg a női és férfi „A” az 5. helyen végzett.

Női csapat tagok: Veres Kinga, Kardos Tímea, Vasárus Mária, Tandi Alexa, Horváth Bernadett, Andó Fruzsina és Garzó Rebeka.

Férfi csapattagok: Gard Richárd, Gard Balázs, Zorics Richárd, Faragó Norbert, Hertlik Péter, Szabó Frigyes, Sziklai Albert, Rábai László, Rábai Attila és Szikora Kristóf.

Felnőtt 1. osztályú CSB-on a leányváriak egy női és két férfi csapattal indultak.

A női csapat és a férfi „B” csapat az ötödik, míg a férfi „B” csapat a 7. helyen végzett.

Női csapattagok: Vasárus Mária, Horváth Bernadett, Andó Fruzsina, Tandi Alexa, Garzó Rebeka és Diviki Barbara.

Férfi csapattagok: Gard Balázs, Faragó Norbert, Zorics Richárd, Szabó Frigyes, Rábai Attila, Rábai László, Vadas Dániel, Szikora Kristóf, Kerstner Róbert és Péntek Zoltán.

Sikeresen vizsgázott 1 danból Gard Balázs és Csillag Zsolt.

Felkészítők és szervezők:

Pfluger Antalné, Sass Dorottya, Pócsföldi Gábor, Péntek Zoltán és Pfluger Antal.

Tisztelettel:

Pfluger Antal

Asztalitenisz beszámoló 2015

Tisztelt Lakosság, kedves Falubeliek!

Ezúton adok hírt az Asztalitenisz Szakosztály elmúlt évi, 2014-es működéséről.

Két felnőtt csapatunk indult a Komárom-Esztergom megyei csapatbajnokságon: egy a megyei 1. osztályban, egy a megyei 2. osztályban.

Tavasszal az első számú csapatunk bronzérmes lett a Megye 1-ben. A második számú a megyei másodosztályban vívott nagy harcokat több-kevesebb sikerrel. Végül a 9. helyen zárt holtversenyben Máriahalom csapatával, aki csak az egymás elleni különbséggel tudta megtartani 8. helyét. Tavasszal a két utánpótlás csapatunk közül az egyik a Megye 1-ben, a másik a Megye 2-ben végzett: az 5., illetve a 8. helyet szerezték meg.

Idén szintén zajlik a csapatbajnokság: kettő felnőtt csapat ugyanilyen felállásban és egy utánpótlás a megye 1-ben. Mivel folyamatban van a verseny, ezért a részeredmények nem igazán mutatják, hogy mi lesz a végkimenetel. Annyit azért mondhatok, hogy a megye 1-es csapatunk kicsit meggyengült, a megye 2-es egy kicsit megerősödött. Hogy miért?

A nyáron eligazolt tőlünk két tehetség azért, hogy még jobban tudják kamatoztatni tudásukat. Megkereste a Szikora-Szikora páros a Tatai AC-t, hogy van-e lehetőség NB3-at játszani náluk. Mivel a válasz igen volt, és Leányváron se helyünk, se finanszírozási lehetőségünk nincs arra, hogy regionális ligát játszunk, úgy döntött a két volt csapattárs, akik azért néha-néha megmutatkoznak itt nálunk, hogy odaigazolnak. További sok sikert kívánunk nekik ezúton is az NB3-hoz.

Ellenben a 2-es csapatunkhoz leigazoltunk egy volt szabadúszó játékost, Haraszi Jenőt, aki szép és jó védő játékaival erősíti a megyei 2-es csapatot. Decemberben még volt lehetőségünk egy fiatal utánpótlást saját berkeken belül leigazolni Füleki Márton személyében. Sok sikert a továbbiakban nekik is.

Szerkezetileg még egy változás történt, mégpedig az, hogy augusztusban – közös döntés alapján – átvettem a szakosztály irányítását. Dósa Mihálynak köszönöm, hogy eddig vállalta és remélem, ez után is segíti mun-

kámat a csapattagokkal és az egyesület elnökével, Pfluger Antallal együtt.

Egy kicsit beszélnék még az éves programjainkról:

Tavasszal megrendeztük Leányváron az első megyei szintű egynapos versenyünket, a Leányvári LCCK kupát. Köszönet érte a támogatóknak, főleg Kollár Lászlónak (LCCK) a finanszírozásért, a Leányvári Felsőboltnak a büfé támogatásért és a Pilismaróti KSK-nak a terembiztosításért. A Pilismaróti Egyesület szívesen lát minket idén tavasszal is. Ha bárki tud támogatni minket a verseny megrendezésében, szívesen fogadjuk.

Most januárban sikerült végre kamatoztatni a játékvezetői tudásunkat. Felkérték a szakosztály néhány tagját, hogy a JOOLA Mini Cadet Open Nemzetközi Utánpótlás versenyen játékot vezessenek. Eme felkérésnek eleget téve sikeres hétvégét zártunk és pozitív élményekkel és játéktudási tapasztalatokkal gazdagodva tértünk haza. Találkozhattunk többek közt mostani és régebbi magyar válogatottakkal, akik már itthon vagy külföldön edzősködnék. Úgy, mint Tóth Krisztina vagy éppenséggel Jakab János.

Tavaly is tartottunk falupingpongot egy-egy alkalommal. Volt, hogy csaknem húszan játszottak a kultúrotthon nagytermében. Jó volt látni, hogy egy kellemes családi programnak adhatunk lehetőséget.

A LENA Egészség- és Sportnap keretében sikerült újra megrendezni a „Mozdulj rá!” vándorkupa sorozat második felvonását. A győztes a tavalyi bajnok Benke András lett. Ezúton is gratulálunk neki! A LENA-nak köszönjük a rendezéshez szükséges anyagi háttérrel. Reméljük idén is meglesz erre a lehetőségünk.

Az éves önkormányzati támogatásból sikerült felszerelni a csapatnak egy-két sportszerrel. Végül, de nem utolsónak köszönetet mondunk a Leányvári Önkormányzatnak és Kollár Lászlónak a folyamatos éves támogatásért és Pfluger Antalnak, aki segíti munkánkat az év során.

Bánffy Domokos

Leányvári SE Asztalitenisz Szakosztályvezetője

Farsang, Valentin-nap

A **farsang** a vízkeresztől hamvazószerdáig, a nagyböjt kezdetéig tartó időszak elnevezése. A tél és tavasz küzdelmét szimbolizáló, eredetileg pogány ünnepséget a keresztény egyház is elfogadta és keresztény elemekkel ruházta fel. Bár a farsang hazája Olaszország, Magyarországon a német *Fasching* szót vettük át a karnevál helyett ezen időszak és a hozzátartozó hagyományok megnevezésére. Nem kötődik hozzá jelentős vallási ünnep, alapvetően néphagyományokra épül.

A farsangot a mulatozás, lakomák, vidámság, életöröm, szórakozás, bolondozás, tánc, bálók jellemzik, azaz az önfeledt ünneplés a húsvéti böjt előtt. A gazdag lakomákkal a természetet kívánták bőségre ösztönözni. Hagyományosan ilyenkor tartották az esküvőket is. Itt érdemes megemlíteni Bálint, avagy **Valentin napját**, a szerelmesek ünnepét, amikor az emberek világszerte levelezőlapokkal, virágokkal, édességgel és apró ajándékokkal lepik meg kedvesüket, szeretteiket.

A legismertebb farsangi népszokások az asszonyfarsang, alakos játékok, farsangi jelmezek készítése, köszöntők, farsangtemetés. A farsanghoz kötődik egyik legérdekesebb népszokásunk, a mohácsi busójárás is.

Valentin-napi legényfogó leves

Hozzávalók:

- 50 dkg sertéslapocka
- 10 dkg fehérrépa
- 10 dkg sárgarépa
- 10 dkg zöldborsó
- 10 dkg gomba
- 1 db zeller
- 1 db karalábé
- 1 fej vöröshagyma
- 1 doboz tejföl
- 1 evőkanál étolaj
- 2 dkg liszt
- 1/2 csokor petrezselyemzöld
- ételízesítő
- kevés őrölt fehér bors

Elkészítés:

A zöldségeket megtisztítjuk és alaposan megmossuk, majd kisebb darabokra vágjuk. Finomra vágjuk a vöröshagymát és kevés előhevített étolajon megfonynyasztjuk. Felkockázzuk, majd hozzáadjuk a sertéshúst és együtt tovább pirítjuk. Ízesítjük ételízesítővel, őrölt fehér borssal. Néhány perc múlva hozzáadjuk a zöldségeket, tovább pirítjuk, majd felöntjük húslével. Lassú tűzön főzzük. A tejfölt és a lisztet simára keverjük és behabarjuk vele a levest. Friss, vágott petrezselyemmel szórjuk meg.

Konyakos kacsasült

Hozzávalók:

Egy pecsenyekacsa,
1 fej vöröshagyma,
8 dkg császárszalonna,
5 dkg liszt, 2 dl vörösbor,
5 cl konyak, 12 dkg kacsamáj,
4 dkg vaj, 1 dl olaj,
egy csokor petrezselyem,
2 babérlevél, kakukkfű, só.

A kacsaprólékát, a negyedekre vágott hagymát és a kockákra vágott császárszalonnát kevés olajban megpirítjuk. Meghintjük liszttel, ráöntjük a vörösbort, kevés vizet és a konyakot. Petrezselyemmel, babérlevéllel, kakukkfűvel, sóval ízesítjük és 30-35 percig nem erős tűzön forraljuk, majd finom szűrőn keresztül leszűrjük. A kacsamáját kevés vajban megpirítjuk, majd áttörjük és a leszűrt mártásba keverjük. Közben a kacsát sütőben ropogósra sütjük; amikor megsült, zsírját is a mártásba öntjük. Tálaláskor a kacsát feldaraboljuk, és a mártással leöntve, pirított burgonyával kínáljuk.

Farsangi aprófánk

Hozzávalók:

5 dkg vaj
15 dkg liszt
5 dkg cukor
4 tojás
1 citrom reszelt héja
só, porcukor, olaj

A vajat, a csipetnyi sót és a citromhéjat, 7,5 dl vizet felforralunk, majd hozzáadjuk a lisztet és folyamatos keverés mellett addig főzzük, ameddig el nem válik az edény falától. Ezután hozzákeverjük a cukrot, olajba mártott kanállal kiszaggatjuk, és forró olajon megsütjük. Tálalás előtt porcukorral meghintjük, házi baracklekvárral kínáljuk.

Mascarpone és eper torta

Hozzávalók:

A tésztához:

4 tojás

1-1 dl víz és olaj

fél csomag sütőpor

26 dkg liszt

a forma kikenéséhez:

vaj, liszt

A krémhez:

fél kg mascarpone sajt

15 dkg porcukor

2,5 dkg vaníliás cukor

fél citrom reszelt héja

0,05 zselatin por

1 dl víz, ¼ kg eper

A tetejére:

2 tojásfehérje

10 dkg nádcukor

1 dkg tengeri só

¼ kg eper

Elkészítés:

1. A tésztához a tojások sárgáját a cukor kétharmadával 4-5 perc alatt krémesre keverjük. A vizet és az olajat hozzáadjuk, majd a kemény habbá vert tojásfehérjét és a sütőporral elkevert lisztet három részletben óvatosan beleforgatjuk.
2. Egy 24 centis tortaformát kivajazunk, belisztezzük, a masszát belesimítjuk, majd előmelegített sütőben 180°C-on kb. 30 perc alatt megsütjük. Ne süssük légkeveréses sütőben, mert a tészta kiszárad. A sütőből kivéve, kihűtjük.
3. Közben elkészítjük a krémet: A mascarpone-t keverőtálba töltjük, a kétféle cukorral, a citromhéjjal simára keverjük. A zselatin port kevés hideg vízbe áztatjuk, majd 1 deciliter gyöngyözve forró vízben 2-3 perc alatt, kevergetve föloldjuk. A tűzről levéve, langyosra hűtjük, majd a mascarpone krémbe keverjük. Az epret megmossuk, zöldjét lecsípjük, a gyümölcsöt kis kockákra vágjuk, majd a krémbe keverjük. Az eperes krémet a tortaformában kihűlt tésztára simítjuk, majd letakarva, hűtőszekrényben megdermesztjük.
4. Az epret megmossuk, zöldjét lecsípjük, vékony cikkekre vágjuk, és torta tetejét ezzel díszítjük.

Elkészítési idő: 1 óra 30 perc + a dermesztés

Egy szelet: 398 kcal

Jó étvágyat!

Gyenes Balázs

Földművelődésügyi Minisztérium tájékoztatója

A levegő tisztaságának megőrzése és egészségünk megóvása érdekében a Földművelésügyi Minisztérium országos tájékoztatási kampányt indított **Fűts okosan!** címmel.

A kampány a helyes tüzelés fontosságára hívja fel a figyelmet, hiszen mindannyiunk érdeke és felelőssége a levegőminőség javítása. Szórólapokon, plakátokon, illetve internetes oldalukon mutatják be, hogyan károsíthatja környezetünket vagy egészségünket, ha nem megfelelően fűtünk vagy nem megfelelő anyagokat rakunk a tűzre.

A témáról bővebb információ olvasható a www.fut-sokosan.kormany.hu internetes oldalon.

Változik a szelektív hulladékgyűjtés időpontja!

Házhoz menő szelektív hulladékgyűjtés:

2015. február 1-től a Dorogi Kistérség településeit érintően – a sikeres lakossági szelektív hulladékgyűjtés és az ebből következő jelentős mennyiségi növekedés miatt – az előzetesen meghirdetett időpontokhoz képest a házhoz menő szelektív hulladékgyűjtési naptárban az alábbi változásokat tesszük:

Leányvár településen a továbbiakban minden hónap 2. szerdáján szállítjuk a szelektív hulladékot: február 11.; március 11.; április 8.; május 13.; június 10.; július 8.; augusztus 12.; szeptember 9.; október 14.; november 11.; december 9.

(A szolgáltató a változtatás jogát fenntartja.)

Fontos tudnivalók!

Kérjük, hogy az újrahasznosítható hulladékokat be-
kötött zsákokban a szállítási napon, reggel 6 óráig szíveskedjenek kihelyezni az ingatlan elé.

A szelektív hulladékgyűjtés igénybevételéhez szükséges zsákokat Társaságunk biztosítja. (Amennyiben a feliratos zsákok úrtartalma az adott szállítási napon nem elégséges az újrahasznosítható anyagok kihelyezésére, akkor a fekete szín kivételével bármilyen átlátszó zsákban elszállítjuk a szelektív hulladékokat.)

Együttműködésüket köszönjük!

Polgárdi, 2015. január 19.

VERTIKÁL NONPROFIT ZRT.

Köszönetnyilvánítás

„Nem múlnak ők el, kik szívünkben élnek, hiába szállnak álmok, árnyak, évek. Ők itt maradnak bennünk csöndesen még.”

Legyen ez a pár sor méltó köszönet és hála mindazoknak, akik szeretett édesanyánk

GRÓSZ BÉLÁNÉ

Szül: (Merkszwohl) **Leányvári Mária**

temetésén részt vettek, öt utolsó útjára elkísérték, sírjára a szeretet virágait elhelyezték, mely fájdalmunkban együttérzéssel osztottak.

„Istenem! Köszönjük, hogy a mienk volt
és még az is marad, mert aki
szerettei szívében tovább él
nem halt meg, csak távol van.”

Szent Agoston

„Auf einmal wäre noch so viel zu sagen,
Auf einmal wäre noch so viel zu fragen,
Auf einmal ist es zu spät dafür”

Es ist schwer, einen so guten Menschen zu verlieren. Es gibt uns aber Trost zu wissen, dass so viele sie gern hatten. Deshalb danken wir für das tröstende Wort, gesprochen oder geschrieben, für den Händedruck, wenn die Worte fehlten, für die Blumen, Kränze und all denen, die sie auf ihrem letzten Weg begleitet haben.

„Das kostbarste Vermächtnis eines Menschen ist die Spur,
die seine Liebe in unseren Herzen zurückgelassen hat.”

Albert Schweitzer

Gyászoló családja

Tavaszi úszótanfolyam Dorogon

Az idei tanévben eddig öt leányvári gyerek jár úszásoktatásra a dorogi Nipl Stefánia Uszodába. Az Új-Hullám SE márciusban kezdődő, új, kezdő- és haladó tanfolyamai újabb családoknak nyújt részvételi lehetőséget.

Már a nyári vakációig hátra lévő néhány hónapban is fejlődhet a gyerekek úszástudása, amely biztonságosabbá és örömtelibbé teheti a vízparti családi nyaralásokat. Aki pedig már megfelelő tudással rendelkezik, bekapcsolódhat a sportéletbe is. Az Új-Hullám SE tavaly korosztályos úszó országos bajnokot és ezüstérmest nevelt ki, és a vízilabdások is dobogón végeztek a Duna Kupában.

Leányvár és Dorog csak egy ugrásra van egymástól. De a sportban ez egy nagy lépés is lehet, ha valaki komolyan szeretné magát kipróbálni.

Kezdés most? Miért ne!

További információért kérjük, forduljanak Kuminka Enikő vezető koordinátorhoz (Tel: 06-30-545-3919), aki készséggel áll rendelkezésre!

Új-Hullám SE

Anyakönyvi hírek

2015. január

Megszületett:

Hum Anikó és Witzenleiter Norbert leánya, Lilla (2014.11.27.)

Balázsi Tímea és Katona János fia, Márton (2014.12.07.)

Pankotai Andrea és Bujdosó Gábor leánya, Anna Aliz (2014.12.16.)

Dr. Vargáné Krén Nikolett és Dr. Varga Zoltán leánya, Zita (2014.12.22.)

Elhunyt:

Szabó Ferencné 2014. 11. 29.

Grósz Béláné 2014. 12. 30.

Sok boldogságot és jó egészséget kívánunk a január, február hónapban születésnapjukat ünneplő lakosoknak!

Impresszum

Leányvári Újság – Leinwarer Zeitung – Leányvár község lapja – Megjelenik kéthavonta – Lapzártá: minden hónap ötödikén – Kiadja: Piliscsévi Közös Önkormányzati Hivatal Leányvári Kirendeltsége – Sokszorosítás: FÉBÉ Kft. – Megjelenik 270 példányban – Főszerkesztő: Misik Hajnalka – Hirdetésfelvétel a Polgármesteri Hivatalban – Hirdetések árai: egy oldal 12.000 Ft + Áfa, fél oldal 6.000 Ft + Áfa, negyed oldal 3.000 Ft + Áfa. Lakossági apróhirdetések közzététele ingyenes. Tördelés: Mihelik István

Elérhetőség: leanyvariuj sag@freemail.hu. Észrevételeiket, kérdéseiket a Polgármesteri Hivatalban elhelyezett gyűjtőládán, valamint a Leányvári Újság e-mail címén keresztül juttathatják el a szerkesztőségnek.

ISSN 2060-4874